

'Ik ben best trots op mezelf'

Le Marché Maastricht biedt cliënt met autisme leerwerkplek

'Een kantoorbaan is niks voor mij,' valt Eloy meteen met de deur in huis. 'Dit vind ik leuk. Lekker met mijn handen werken. Hoewel het lichamenlijk best zwaar werk is. Je moet dus wel goed gemotiveerd zijn om dit echt te willen.'

Opbloeien

'En die motivatie is er duidelijk,' vertelt leidinggevende Ron Hendrix. 'Het gaat steeds beter met Eloy. Zijn inzet en zijn motivatie zijn prima, hij werkt steeds zelfstandiger en pikt dingen snel op.'
Hoe anders was dit toen Eloy begin 2008 zijn stage bij Le Marché deed. 'Dat ging moeizaam, ik had er een hard hoofd in,' vertelt Ron. 'De laatste weken kwam er echter een omslag en ging Eloy ineens met sprongen vooruit.'

Werkschema

Eloy: 'Ik wilde graag blijven, voelde me steeds meer op mijn plek. We hebben een leuk team met veel jonge mensen en ik ben goed opgevangen door mijn collega's. Zij weten wat ze aan me hebben en ik ben nu ook gewend aan hen. Eigenlijk ben ik best trots op mezelf.'
'Als Eloy's ochtends de bakkerij binnenstapt, weet hij precies waar hij aan toe is,' vertelt jobcoach Corrie Voncken. 'Een concreet werkschema met veel structuur is voor iemand met autisme onmisbaar. Eloy weet in welke volgorde hij welke broden moet bakken en volgens welke samenstelling hij het deeg moet verwerken.'

Stressmomenten

Natuurlijk zijn er ook wel eens momenten dat dingen anders lopen dan gepland. 'Op zulke stressmomenten moeten er plotseling tien dingen tegelijk gebeuren,' vertelt Ron. 'Voor Eloy neem ik in zo'n situatie iets meer tijd dan voor een ander. Ik probeer hem dingen uit te leggen, zo concreet mogelijk te zijn en geef hem een aanwijzing waarmee hij weer verder kan. Ik heb gezien dat dat werkt. Vanuit een diep dal, schoot hij zomaar de hoogte in en zag ik hem opbloeien.'

Ruim 160 alpenbruinbroden, 120

volkorenbroden, 100 witte bollen en ook

nog tientallen focaccia's en panini's.

De 18-jarige Eloy Bieshaar heeft ze deze

ochtend allemaal al gebakken.

Sinds 1 augustus heeft hij een leerwerk-

plek bij V & D-bakkerij Le Marché in

Maastricht waar hij zijn draai volledig

gevonden heeft.

'Motieven cliënt moeten stroken met de mogelijkheden in de markt'

Van aanmelding tot plaatsing

Voor velen is werken een belangrijk aspect van een zinvol leven.

Voor mensen met een verstandelijke, lichamenlijke en/of psychische beperking, is het vinden en behouden van een baan echter niet altijd eenvoudig.

Stapp kan hierbij helpen. Maar hoe loopt zo'n proces van de eerste aanmelding tot de daadwerkelijke plaatsing?

'Wie is aangemeld bij Stapp, krijgt allereerst een uitnodiging voor een oriënterend gesprek,' vertelt Marieke Janssen, re-integratiecoach bij Stapp. 'In dat gesprek kijken we samen met de cliënt - en indien relevant - zijn begeleider wat zijn wensen en verwachtingen zijn als het gaat om het vinden van een baan. Ook van onze kant geven wij aan of wij iets en zo ja wat wij kunnen betekenen voor de cliënt.'

Intakegesprek

Pas nadat beide partijen op een lijn zitten, volgt het intakegesprek. 'Hierin gaan we dieper in op de beperking van de cliënt,' legt Marieke uit. Ook brengt Stapp de achtergrond, eventuele opleiding en de medische geschiedenis van de cliënt in kaart. Marieke: 'Samen met de jobcoach - die ook bij het gesprek aanwezig is - proberen we een reëel beeld te krijgen van de wensen en de mogelijkheden van een cliënt op de arbeidsmarkt. Belangrijk daarbij is dat de motieven van de cliënt moeten stroken met de werkelijkheid. Na het intakegesprek ontvangt de cliënt een verslag met daarin alle afspraken en vervolgstappen.'

Bemiddeling

Hierna benadert Stapp verschillende werkgevers om te bekijken of er mogelijkheden zijn om een cliënt te plaatsen. Marieke: 'Om werkervaring op te doen, raden we een cliënt ook vaak aan om - met behoud van uitkering - te starten met een proeftijd. In deze periode krijgt de jobcoach zicht op iemands werkhouding, zijn werkzaamheden en zijn vaardigheden, en zien wij of een werkplek geschikt is. Blijkt dat niet het geval, dan zoekt Stapp naar een nieuwe plek. Vinden alle deelnemende partijen de werkplek wel passend? Dan steken we in op een arbeidsovereenkomst.'

info

stapp

In het begin vond ik het doodeng
De keuken was nog nooit zo schoon
We hebben elkaar hard nodig
Ik ben best trots op mijzelf
Motieven cliënt moeten stroken met de mogelijkheden in de markt

Werk dat bij jou past.
stapp

DE MEDEWERKERS VAN STAPP WENSEN IEDEREEN EEN PRETTIG KERSTFEEST EN EEN GELUKKIG NIEUWAAR!

dec. 2008

Stapp Arbeidsintegratie / Adres: Poststraat 8-11 / 6135 KR Sittard / Telefoon 046 452 21 21 / Fax 046 452 29 29 / E-mail info@stapp.nl / Website www.stapp.nl

‘In het begin vond ik het doodeng’

Jessica Verkoijen: van schuchtere scholiere tot zonnetje in huis

‘Ik zie haar nóg binnenkomen,’ zegt Heidi. ‘Samen met haar moeder kwam ze met ons praten. Vooral haar moeder vond het de hoogste tijd dat haar dochter aan het werk ging. Maar Jessica zelf? Die wilde helemaal niet werken, zat huilend bij het gesprek. Die krijg ik nooit aan een baan, dacht ik toen.’

Schoonmaak

Totdat het gesprek een andere wending nam en Jessica kon aangeven wat ze graag wilde als ze samen met Stapp een baan ging zoeken. Heidi: ‘Jessica had het Praktijkonderwijs afgerond, en we hebben gekeken welk soort werk haar het beste lag. Als ze dan toch ging werken, wilde ze het liefst de schoonmaak in.’ Door haar contacten met verschillende zorginstellingen, lukte het Heidi om een stageplaats voor Jessica te regelen bij Emmastaete. ‘In het begin vond ik het hier doodeng,’ bekent de 22-jarige Jessica, die intussen is aangeschoven bij het gesprek. ‘Ik was angstig voor wat er op mij af zou komen, durfde echt niet zomaar met de mensen hier een praatje te maken als ik hun kamers kwam poetsen.’

Metamorfose

‘Het ging inderdaad moeizaam in het begin,’ bekent Heidi. Jessica bleef erg schuchter, ze was veel ziek en op de momenten dat ze werkte, vergat ze nogal eens dingen die ze wel moest doen. De manager van de afdeling en ik hebben in die tijd veel met haar gesproken om haar op weg te helpen. Het resultaat mag er zijn: Jessica heeft een echte metamorfose doorgemaakt. Als je ziet hoe soepeltjes het nu loopt, dan is dat heel knap. Ze maakt een praatje met haar collega’s en de bewoners, soms zelf een grapje en ze komt heel gedisciplineerd werken.’

Aanpoten

Voor zo’n 24 uur per week staat ze op de loonlijst van het zorgcentrum. Jessica: ‘Volgende maand werk ik al weer twee jaar hier. Ik ken de mensen nu en zij kennen mij. Het is leuk werk, maar het is wel flink aanpoten. Elke dag geef ik drie kamers een grote beurt, en alle andere in mijn gang, krijgen een kleine beurt. In de uren die ik werk, moet ik dat allemaal afkrijgen en ik mag daarbij niets overslaan. Maar poetsen vind ik leuk en de mensen hier vinden dat ik het goed doe. Af en toe krijg ik zelfs een stuk chocola mee of iets lekkers. Leuk toch?’

‘De keuken was nog nooit zo schoon’

Extern begeleid werken bij zorgcentrum De Baenje

‘Hier wil ik nooit meer weg,’ zegt een razend enthousiaste Peter Goertz. Ruim anderhalf jaar werkt Peter, die een verstandelijke beperking heeft, op vrijwillige basis als manasje van alles bij zorgcentrum De Baenje in Sittard. Een mooi beroep vindt hij zelf. ‘En ik heb heel veel geleerd, het afgelopen jaar.’

Snelreïnvvaart

In snelreïnvvaart vertelt Peter waarom het hem zo goed bevalt in het zorgcentrum. ‘Hiervoor werkte ik via Stapp bij een transportbedrijf, waar ik meer dan negen jaar heb gewerkt. Maar ik wilde wat anders,’ zegt Peter resoluut. ‘Ik wilde liever in de zorg of in de horeca werken, waar ik meer met mensen in contact kon komen. Bezig zijn, mensen helpen, dat vind ik leuk om te doen. En ik zet bovendien graag een kopje koffie, ha ha.’

Kienen

Het is maandag, de dag dat Peter de activiteitenbegeleidster volgens een vast stramien ondersteunt bij het kienen. ‘De bewoners krijgen dan iets te drinken van me en ik help ze met nummertjes leggen.’ De andere dagen van de week werkt hij ‘vooral in de horeca’ zoals hij het zelf noemt. ‘Meestal achter de bar, daar is altijd genoeg werk te doen.’ Hij gaat op zoek naar het volledige uniform dat hij op zijn ‘horecaden’ draagt, maar kan alleen de zwarte schort vinden die hij voor zich houdt. ‘Kijk, zo zie ik er dan ongeveer uit. Mooi hè,’ zegt hij vol trots.

Poetsen

‘Dat Peter van vele markten thuis is, merkt ook het vaste personeel,’ vertelt Stephanie. ‘Hij neemt de mensen echt werk uit handen en zij zien hem ook als een volwaardige kracht.’ Ook poetsen kan hij als de beste, zo blijkt. Stephanie: ‘Ik heb al van het personeel gehoord dat de keuken nog nooit zo schoon geweest is als het laatste jaar. De koelkasten sopt hij regelmatig uit en de keukenkastjes glimmen helemaal.’ ‘Ja, mijn dagen zijn goed gevuld,’ geeft Peter toe. ‘Maar dat vind ik niet erg. Eigenlijk vind ik alles even leuk om te doen.’

‘We hebben elkaar hard nodig’

Samenwerking tussen Stapp en MEE: de bal op en neer spelen

Stel: een cliënt met een arbeidshandicap klopt aan bij Stapp omdat hij op zoek is naar betaald werk. Al tijdens het intake-gesprek komt echter aan de orde dat er niet alleen problemen zijn met het vinden van de juiste baan, maar dat er meer speelt. Bijvoorbeeld op relationeel, persoonlijk of op financieel gebied.

Netwerkpartner

MEE is een van de netwerkpartners met wie Stapp veel samenwerkt. ‘Een samenwerking die waardevol is,’ bevestigen Hans Fredrix, Wil Augustin en Gerda Last, alledrie consultant bij MEE in respectievelijk Limbricht, Heerlen en Maastricht. ‘Terwijl Stapp zich hoofdzakelijk bezighoudt met arbeidsintegratie, is het aanbod van MEE dus veel groter,’ vertelt Wil Augustin. ‘Wij kunnen als onafhankelijk adviseur ondersteuning bieden bij alle zaken waar cliënten tegenaan lopen en krijgen door deze werkwijze regelmatig te maken met mensen die zich in eerste instantie gemeld hebben bij Stapp.’

Zorg en welzijn

‘Het omgekeerde komt ook voor,’ vertelt Hans Fredrix. ‘Als een cliënt bij ons aanklopt met een hulpvraag en wij merken dat er duidelijk arbeidsgerelateerde problemen zijn, dan sturen wij hem door naar een re-integratiebedrijf, zoals Stapp daar een van is. Wij weten uit de praktijk dat Stapp veel contacten heeft met bedrijven in de sector zorg en welzijn en het komt nogal eens voor dat wij een cliënt hebben waarvan wij denken dat die in zo’n omgeving prima zou kunnen functioneren.’

Autisme

‘Een andere reden waarom MEE nogal eens aanklopt bij ons, is dat wij inmiddels veel expertise hebben op het gebied van autisme en aanverwante ontwikkelingsstoornissen,’ vult Margon aan. ‘Als het gaat om het vinden van een geschikte baan voor deze specifieke groep cliënten, of wanneer ze een jobcoach zoeken voor een cliënt, weten onze netwerkpartners ons te vinden, hebben we gemerkt.’

Versterken

Gerda Last: ‘Eigenlijk kun je zeggen dat we de bal op en neer spelen en elkaar op die manier versterken. We hebben elkaar hard nodig. Mensen met een beperking hebben vaak op meerdere vlakken problemen, en daarom is het goed dat ze ergens terecht kunnen waar ze op al die gebieden hulp krijgen.’ Uiteindelijk gaat het echter steeds erom hetzelfde doel voor ogen te houden, daarover zijn Stapp en MEE het met elkaar eens. ‘We willen mensen met een beperking op weg naar volwassenheid zo goed mogelijk helpen met alles wat ze tijdens dat proces tegenkomen.’